

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. R. (1)**

przeciwko **J. K.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z dnia 06 grudnia 2004 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Gdyni w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04, któremu postanowieniem z dnia 04 lipca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GCo 299/16 Sąd Rejonowy w Gdyni nadał klauzulę wykonalności na rzecz J. K. – w części, tj. w zakresie:

- kwoty 166,40 złotych tytułem kosztów procesu wynikających z nakazu zapłaty z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04,
- kwoty 192,30 złotych tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt II Km 1039/05,
- kwoty 187 złotych tytułem kosztów postępowania klauzulowego w sprawie o sygn. akt VI GCo 299/16,
- kwoty 956,55 złotych tytułem części odsetek ustawowych liczonych od należności głównej w kwocie 7 318,78 złotych za okres od dnia 14 listopada 2003 roku do dnia 08 stycznia 2005 roku w łącznej kwocie 1 036,56 złotych,
- odsetek ustawowych liczonych od należności głównej w kwocie 7 318,78 złotych za okres od dnia 14 września 2007 roku do dnia 02 czerwca 2008 roku,
- odsetek ustawowych liczonych od należności głównej w kwocie 7 318,78 złotych za okres 04 czerwca 2011 roku do dnia 27 kwietnia 2013 roku;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda J. R. (1) na rzecz pozwanego J. K. kwotę 3 484,08 złotych (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt cztery złote osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 września 2016 roku skierowanym przeciwko pozwanemu J. K. powód J. R. (1) domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04, któremu Sąd Rejonowy w Gdyni nadał w dniu 04 lipca 2016 roku klauzulę wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień na J. K..

W uzasadnieniu powód wskazał, że o wszczęciu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego na podstawie powyższego tytułu wykonawczego dowiedział się w dniu 01 września 2016 roku, podniósł przy tym zarzut spełnienia świadczenia wskazując, że w dniu 03 czerwca 2011 roku żona powoda – M. R. – dokonała na rzecz poprzednika prawnego pozwanego wpłaty w kwocie 13 400 złotych, co zgodnie z ustaleniami stron wyczerpywało wszystkie roszczenia wierzyciela przeciwko niemu. Powód wskazał również, że otrzymał od wierzyciela oświadczenie informujące o całkowitym wygaśnięciu zobowiązania.

Powód zakwestionował także cesję wierzytelności pomiędzy poprzednim wierzycielem i pozwanym wskazując, że umowa ta była bezskuteczna, gdyż nie został o niej zawiadomiony, że wymagała ona formy pisemnej, a powód nie otrzymał potwierdzenia jej zawarcia.

Ponadto powód podniósł również zarzut przedawnienia roszczenia, albowiem do dnia wszczęcia postępowania egzekucyjnego w dniu 01 września 2016 roku na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego nie była prowadzona żadna egzekucja.

W odpowiedzi na pozew pozwany J. K. domagał się oddalenia powództwa przyznając, że w dniu 03 czerwca 2011 roku powód zapłacił mu kwotę 14 000 złotych na poczet zadłużenia, które na dzień wpłaty wynosiło łącznie 26 672 złotych i wynikało z: nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04 (kwota główna – 5 735,46 złotych, odsetki – 6 305,83 złotych i koszty sądowe – 150,90 złotych) oraz z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 (kwota główna – 7 315,78 złotych, odsetki – 6 806,33 złotych, koszty sądowe – 166,40 złotych i koszty egzekucyjne – 192,30 złotych).

Pozwany wskazał, że dokonana przez powoda wpłata została zaliczona na odsetki, koszty sądowe i egzekucyjne oraz w części, tj. w kwocie 379,24 złotych – na należność główną z nakazu zapłaty wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04. W konsekwencji powyższego rozliczenia, z nakazu zapłaty z dnia 17 marca 2004 roku pozostały powodowi do zapłaty: kwota główna – 5 356,22 złotych, odsetki ustawowe za okres trzech lat wstecz od dnia złożenia wniosku egzekucyjnego (19 sierpnia 2013 roku) od dnia złożenia odpowiedzi na pozew – 1 610,53 złotych oraz koszty nadania klauzuli na następcę prawnego – 187 złotych. Natomiast z nakazu zapłaty wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 do zapłaty pozostały: kwota główna – 7 315,78 złotych, odsetki ustawowe za okres trzech lat wstecz od dnia złożenia wniosku egzekucyjnego, tj. od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia złożenia odpowiedzi na pozew – 2 199,74 złotych oraz koszty nadania klauzuli na następcę prawnego – 187 złotych. Pozwany wskazał, że powód został zawiadomiony o przelewie, dlatego też kwotę 14 000 złotych wpłacił właśnie jemu. Pozwany wskazał również, że termin przedawnienia był przerywany postępowaniami komorniczymi oraz uznaniem roszczenia przez powoda w 2011 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym dnia 17 marca 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04 Sąd Rejonowy w Gdyni nakazał pozwanemu J. R. (1), aby zapłacił pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (w ciągu dwóch tygodni albo wniósł sprzeciw w tym terminie) kwotę 5 795 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 29 sierpnia 2002 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 150,90 złotych tytułem kosztów procesu.

Powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się, a następnie został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

niesporne, a nadto: kserokopia nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 marca 2004 roku – k. 109 akt

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym dnia 06 grudnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 Sąd Rejonowy w Gdyni nakazał pozwanemu J. R. (1), aby zapłacił pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (w ciągu dwóch tygodni albo wniósł sprzeciw w tym terminie) kwotę 7 318,78 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 14 listopada 2003 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 166,40 złotych tytułem kosztów procesu.

Powyższy nakaz zapłaty został doręczony pozwanemu J. R. (2) w dniu 24 grudnia 2004 roku i w związku z jego niezaskarżeniem, uprawomocnił się z dniem 08 stycznia 2005 roku.

Na wniosek powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z dnia 26 stycznia 2005 roku, w dniu 27 stycznia 2005 roku przedmiotowy nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym – k. 30 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 7546/04, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 31-32 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 7546/04, zarządzenie – k. 33 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 7546/04, wniosek – k. 34 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 7546/04

Postanowieniem z dnia 13 września 2007 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygn. akt II Km 1039/05 na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 wskazując, że nie wyegzekwowano od dłużnika żadnej kwoty, zaś koszty poniesione przez wierzyciela wyniosły 192,30 złotych.

odpis nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wraz z postanowieniem komornika sądowego – k. 44 akt sprawy o sygn. akt VI GCo 299/16, postanowienie – k. 5 akt sprawy o sygn. VI GCo 550/16

W dniu 15 lutego 2011 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarł z J. K. umowę przelewu wierzytelności określonych w załączniku numer 1, w tym wierzytelności wynikających z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego dnia 06 grudnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 przez Sąd Rejonowy w Gdyni oraz z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego dnia 17 marca 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04 przez Sąd Rejonowy w Gdyni.

umowa przelewu wierzytelności wraz załącznikami – 33-39 akt sprawy o sygn. akt VI GCo 299/16

Wiosną 2011 roku, po nabyciu wierzytelności wynikających z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego dnia 06 grudnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 przez Sąd Rejonowy w Gdyni oraz z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego dnia 17 marca 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04 przez Sąd Rejonowy w Gdyni, przedstawiciel J. K. skontaktował się telefonicznie z J. R. (1) w sprawie spłaty zadłużenia informując o nabyciu wierzytelności z powyższych tytułów.

J. R. (1) udał się do W. i pobrał za zgodą żony z jej konta łącznie kwotę 14 000 złotych, którą przekazał do rąk osoby legitymującej się pełnomocnictwem do odbioru pieniędzy wystawionym przez J. K..

potwierdzenie wykonania operacji kartowych z dnia 03 czerwca 2011 roku – k. 14-17 akt, częściowo zeznania świadka M. R. – protokół rozprawy z dnia 11 października 2017 roku przed Sądem Rejonowym w Wieluniu – k. 160-162 akt, częściowo zeznania powoda J. R. (1) – protokół rozprawy z dnia 11 października 2017 roku przed Sądem Rejonowym w Wieluniu – k. 160-162 akt, zeznania pozwanego J. K. – protokół rozprawy z dnia 16 listopada 2017 roku przed Sądem Rejonowym w Legnicy – k. 195 akt

Wnioskiem z dnia 28 kwietnia 2016 roku J. K. wystąpił o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanemu dnia 06 grudnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04

przez Sąd Rejonowy w Gdyni. Do wniosku dołączono potwierdzoną za zgodność przez występującego w sprawie pełnomocnika umowę przelewu wierzytelności z dnia 15 lutego 2011 roku wraz z wyciągiem z załącznika numer 1 do tej umowy i notarialnym poświadczeniem podpisów złożonych na umowie oraz potwierdzenie przelewu z dnia 04 marca 2011 roku jako dowód zapłaty ceny sprzedaży za nabywane wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 04 lipca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GCo 299/16 Sąd Rejonowy w Gdyni nadał na rzecz nabywcy wierzytelności – J. K. nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym dnia 06 grudnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 przez Sąd Rejonowy w Gdyni klauzulę wykonalności (z zaznaczeniem przejścia uprawnień).

wniosek – k. 7 akt sprawy o sygn. akt VI GCo 299/16, umowa przelewu wierzytelności wraz załącznikami – 33-39 akt sprawy o sygn. akt VI GCo 299/16, potwierdzenie przelewu – k. 40 akt sprawy o sygn. akt VI GCo 299/16, postanowienie – k. 46 akt sprawy o sygn. akt VI GCo 299/16

Wnioskiem z dnia 26 lipca 2016 roku J. K. wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanemu dnia 06 grudnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 przez Sąd Rejonowy w Gdyni przeciwko małżonkowi dłużnika – M. R..

Postanowieniem z dnia 27 października 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GCo 550/16 Sąd Rejonowy w Gdyni umorzył postępowanie wobec cofnięcia wniosku.

wniosek – k. 2 akt sprawy o sygn. akt VI GCo 550/16, postanowienie – k. 30 akt sprawy o sygn. akt VI GCo 550/16

Wnioskiem z dnia 29 sierpnia 2016 roku J. K. wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko J. R. (1) na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego dnia 06 grudnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 przez Sąd Rejonowy w Gdyni i zaopatrzonego w klauzulę wykonalności stwierdzającą przejście uprawnień na J. K..

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygn. akt Km 1941/16 zostało doręczone J. R. (1) w dniu 08 września 2016 roku. Sprawa egzekucyjna pozostaje w toku.

zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 10 akt sprawy o sygn. akt Km 1941/16 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni Jolanty Tilsa, zajęcie wierzytelności – k. 9 akt sprawy o sygn. akt Km 1941/16 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni Jolanty Tilsa, potwierdzenie odbioru – k. 17 akt k. 10 akt sprawy o sygn. akt Km 1941/16 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni Jolanty Tilsa

Prawomocnym wyrokiem z dnia 13 marca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GC 1925/16 Sąd Rejonowy w Gdyni pozbawił w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 marca 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04, któremu Sąd Rejonowy w Gdyni postanowieniem z dnia 09 czerwca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GCo 300/16 nadał klauzulę wykonalności na rzecz J. K..

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że dokonana w dniu 03 czerwca 2011 roku wpłata kwoty 14 000 złotych w całości pokryła dług wynikający z powyższego tytułu w łącznej kwocie 12 497,75 złotych.

wyrok wraz z uzasadnieniem – k. 186, 189-195 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania oraz pochodzących z akt sprawy o sygn. akt VI GNc 7546/04 Sądu Rejonowego w Gdyni, o sygn. akt VI GCo 299/16 Sądu Rejonowego w Gdyni, o sygn. akt VI GCo 550/16 Sądu Rejonowego w Gdyni oraz o sygn. akt VI GC 1925/16 Sądu Rejonowego w Gdyni oraz akt sprawy egzekucyjnej o sygn. akt Km 1941/16 prowadzonej przez

komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni Jolanty Tilsa. Prawdziwość powyższych dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budziły one także wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. R. oraz zeznaniom powoda J. R. (1) w zakresie, w jakim wskazywali oni, że wpłata kwoty 13 400 złotych nastąpiła na podstawie ugody zawartej z pozwanym i że jej skutkiem miało być rozliczenie między stronami całości roszczeń wynikających z dwóch tytułów wykonawczych, zaś niezaspokojona część roszczenia miała zostać powodowi umorzona, jak również odnośnie wysokości uiszczonej kwoty, albowiem w tym zakresie ich zeznania nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonych w sprawie dowodach. Sąd miał przy tym na uwadze, że świadek M. R. nie uczestniczyła w rozmowach stron mających dotyczyć warunków owej ugody, ustalenia zatem знаła jedynie z przekazu męża – powoda. Wprawdzie świadek zeznawała, że widziała dokumenty, których treści nie pamiętała, ale z których wynikać miało, że zostało spłacone całe zadłużenie, jednakże okoliczności tej pozwany zaprzeczał i pozostała ona gołosłowna nie znajdując potwierdzenia w zaoferowanych dowodach. Jakkolwiek również brak było wskazywanego przez tego świadka dokumentu w postaci pokwitowania wpłaty, niemniej jednakże okoliczność tę pozwany przyznał i nie była ona sporna w sprawie, przy czym wskazać należy, że pokwitowanie wpłaty określonej kwoty samo w sobie nie stanowi dowodu zwolnienia z pozostałej części długu. Sąd miał także na uwadze, że również powód powoływał się na owe dokumenty, przy czym podnosił, że nie może ich odnaleźć. W tym miejscu wskazać więc należy, że to na powodzie spoczywał ciężar wykazania, że całe jego zobowiązanie wskutek częściowej zapłaty wygasło, zaś wszelkie zaniedbania w tym zakresie obciążają wyłącznie powoda. Nadto w ocenie Sądu, powód jako przedsiębiorca powinien był zadbać nie tylko o to, aby w tak ważnej dla niego sprawie domagać się zawarcia ugody na piśmie, ale również i odpowiednio zabezpieczyć zarówno otrzymane pokwitowania, jak i inne dokumenty, z których miało wynikać, iż zapłata wpłaconej kwoty wyczerpuje roszczenia pozwanego z obu nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy w Gdyni. Ponadto zeznania świadka i powoda w tym zakresie pozostawały w sprzeczności z zeznaniami pozwanego, który wskazał kategorycznie, że w niniejszej sprawie nie było żadnej ugody, zaś dokonana płatność była częściowa i wynosiła kwotę 14 000 złotych (a nie jak wskazywali świadek i powód 13 400 złotych) oraz że wpłata ta nie wyczerpywała w całości roszczeń pozwanego wobec powoda. Nadto, jak wynikało z zeznań pozwanego w każdym przypadku ugody zawieranej z dłużnikiem pozwany osobiście uczestniczył w jej podpisywaniu i żaden pracownik (w tym wystawiający pokwitowanie) nie był uprawniony ani do podpisania ugody ani do złożenia żadnych innych oświadczeń, poza pokwitowaniem przyjęcia wpłaty.

Oceniając zeznania świadka M. R. Sąd miał na uwadze, że jako osoba bliska dla powoda (żona) była ona bezpośrednio zainteresowana w korzystnym dla powoda rozstrzygnięciu sprawy, jednakże okoliczność ta sama w sobie nie może prowadzić do zdyskredytowania zeznań takiego świadka, o ile jego zeznania znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca – ani bowiem okoliczność ugody zawartej przez strony (a dotyczącej częściowej zapłaty i zwolnienia z pozostałej części długu) ani też okoliczność wystawienia z tego tytułu stosownych dokumentów nie znalazła jakiegokolwiek potwierdzenia w zgromadzonych dowodach, poza twierdzeniami samego powoda.

Sąd dał natomiast wiarę zeznaniom pozwanego J. K. w szczególności odnośnie wskazywanej przez niego okoliczności zawierania ugód na piśmie osobiście przez pozwanego oraz braku umocowania jego pracowników do zawierania takich umów, jak i okoliczności braku zawarcia takiej umowy w niniejszej sprawie i zwolnienia powoda z pozostałej części długu, uznając, że powód nie zdołał w przekonujący sposób podważyć ich wiarygodności.

W niniejszej sprawie nie została zakwestionowana ani też nie budziła wątpliwości Sądu treść tytułu wykonawczego, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie pozbawienia go wykonalności.

Powód J. R. (1) powoływał się na treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu

egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Rozważyć zatem należało, czy powołane przez powoda okoliczności i zarzut przedawnienia roszczenia w całości, a także okoliczności ustalone przez Sąd orzekający w toku postępowania, w świetle art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. stanowią wystarczającą podstawę do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci orzeczenia sądu – nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Zgodnie z treścią art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. tytułem egzekucyjnym jest prawomocne orzeczenie sądu. W przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 został doręczony osobiście powodowi w dniu 24 grudnia 2004 roku (z.p.o. – k. 31 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 7546/04). W związku z jego niezaskarżeniem w ustawowym terminie (w ciągu dwóch tygodni w formie sprzeciwu), przedmiotowy nakaz zapłaty stał się prawomocny od dnia 08 stycznia 2005 roku. Od tej zatem daty orzeczenie zawarte w tym nakazie zapłaty stanowiło tytuł egzekucyjny. Na wniosek pierwotnego wierzyciela – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – w dniu 27 stycznia 2005 roku przedmiotowy nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu bezskuteczności umowy przelewu wierzytelności z uwagi na brak zawiadomienia o cesji powoda jako dłużnika wskazać należy, że zarzut ten nie jest zasadny.

Zgodnie z treścią art. 509 k.c. w wyniku przelewu wierzytelności cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim istniała ona w chwili zawarcia umowy o jej przeniesienie. W wyniku przelewu wierzytelności przechodzi więc na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 05 września 2001 roku, sygn. akt I CKN 379/00, LEX numer 52661). Ponadto przepisy prawa nie wymagają, aby strony umowy przelewu potwierdziły dłużnikowi dokonaną cesję na piśmie, art. 511 k.c. wymaga jedynie, aby przelew wierzytelności stwierdzonej pismem również został pismem stwierdzony. W ocenie Sądu prawidłową formę i treść umowy przelewu wierzytelności Sąd badał już w sprawie o sygn. akt VI GCo 299/16, w której na nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku nadano klauzulę wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień na aktualnego wierzyciela – pozwanego J. K..

Co do zasady zawarcie umowy przelewu wierzytelności dla swej ważności i skuteczności nie wymaga więc ani zgody, ani zawiadomienia o tym dłużnika. Okoliczność nie poinformowania dłużnika o dokonanej cesji wierzytelności pozostaje bez wpływu na ważność samej umowy sprzedaży wierzytelności, brak bowiem zawiadomienia o dokonanym przelewie wierzytelności rodzi jedynie skutki przewidziane w art. 512 k.c. i może mieć znaczenie jedynie w przypadku, gdyby dłużnik spełnił świadczenie do rąk poprzedniego wierzyciela. W niniejszej sprawie nie było wątpliwości, że powód spełnił część świadczenia do rąk przedstawiciela aktualnego wierzyciela, jak bowiem zeznał sam powód został on poinformowany, że „firma (...) przekazała wszelkie roszczenia na tą kancelarię i on jest uprawniony do roszczenia praw o zapłatę tego zadłużenia”. Skoro więc J. R. (1) świadczył na rzecz upoważnionego pracownika pozwanego, to musiał wiedzieć o dokonanej cesji wierzytelności. Oczywistym musi być także i to, że dokonana przez powoda zapłata kwoty 14 000 złotych miała skutek względem pozwanego skoro do rąk przedstawiciela pozwanego powód spełnił w tym zakresie świadczenie.

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że nie znalazła potwierdzenia w materiale dowodowym okoliczność wygaśnięcia w całości zobowiązania powoda wynikającego z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 poprzez zapłatę

przez powoda w dniu 03 czerwca 2011 roku kwoty 14 000 złotych, przez co żądanie powoda dotyczące pozbawienia wykonalności tego tytułu wykonawczego w całości nie mogło zostać uwzględnione.

Poza sporem między stronami pozostawał fakt zapłaty przez pozwanego w czerwcu 2011 roku do rąk należycie upoważnionego przedstawiciela wierzyciela – pozwanego J. K.. Powód twierdził wprawdzie, że dokonał zapłaty kwoty 13 400 złotych, przy czym pozwany przyznał, że otrzymał w tej dacie od powoda kwotę wyższą, tj. 14 000 złotych. W konsekwencji Sąd uznał za miarodajną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy właśnie tę wyższą kwotę, gdyż było to dla powoda korzystne, a nadto pośrednio potwierdzone zostało dowodami wypłat z bankomatu z tego dnia na tę właśnie kwotę.

Jednocześnie Sąd ustalił, iż w dacie dokonanej zapłaty – w dniu 03 czerwca 2011 roku – powód J. R. (1) pozostawał dłużnikiem pozwanego w zakresie dwóch należności, tj. należności wynikających z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 marca 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04, wymagalnej w dniu 29 sierpnia 2002 roku, gdyż od tej daty Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty głównej w wysokości 5 795 złotych oraz z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04, wymagalnej w dniu 14 listopada 2003 roku, gdyż od tej daty Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty głównej w wysokości 7 318,78 złotych.

Nadto, jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, powód J. R. (1) w ocenie Sądu nie zdołał wykazać, że strony niniejszego procesu zawarły ugodę, na podstawie której całe jego zobowiązanie wynikające z powyżej wskazanych obu tytułów wykonawczych wskutek częściowej zapłaty, tj. zapłaty kwoty 14 000 złotych – wygasło. W tym zakresie twierdzenia powoda pozostały gołosłowne, a okoliczności zawarcia ugody takiej treści pozwany kategorycznie zaprzeczał.

W tej sytuacji dokonana przez powoda w dniu 03 czerwca 2011 roku wpłata kwoty 14 000 złotych, winna być w zgodzie z treścią art. 451 § 1 i 3 k.c. zaliczona na poczet długu najdawniej wymagalnego, a w jego ramach – najpierw na zaległe świadczenia uboczne, a następnie na kwotę główną.

Jednocześnie z dwóch długów pieniężnych posiadanych przez powoda J. R. (1) wobec pozwanego J. K. w dniu 03 czerwca 2011 roku dawniej wymagalny był dług objęty nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 marca 2004 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04. Jego wymagalność przypadała bowiem na dzień 29 sierpnia 2002 roku, podczas, gdy wymagalność długu objętego nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 – którego dotyczy niniejsze postępowanie – przypadała na dzień 14 listopada 2003 roku.

Nadto Sąd miał na uwadze, że Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt VI GC 1925/16 rozpoznając sprawę z powództwa powoda o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci opatrzonego klauzulą wykonalności nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 marca 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04 – opartą o tożsame okoliczności faktyczne – prawomocnie pozbawił go wykonalności w całości.

Jednocześnie w ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, który związany był treścią orzeczenia wydanego w sprawie o sygn. akt VI GC 1925/16 (co do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości) konieczne stało się ustalenie w pierwszej kolejności wysokości zobowiązania powoda w dniu 03 czerwca 2011 roku wynikającego z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 marca 2004 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04. Dopiero bowiem po ustaleniu tej okoliczności możliwe było rozstrzygnięcie, w jakiej części w niniejszej sprawie zasadny pozostaje zarzut spełnienia świadczenia prowadzący do ograniczenia zakresu przedmiotowego tytułu wykonawczego.

Zdaniem Sądu w dniu 03 czerwca 2011 roku zadłużenie powoda J. R. (1) objęte tytułem wykonawczym – nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 marca 2004 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 891/04 zaopatrzonym w klauzulę wykonalności – obejmowało: kwotę 1 295,10 złotych tytułem odsetek ustawowych od należności głównej w kwocie 5 795 złotych (liczonych za okres od dnia 29 sierpnia 2002 roku do dnia

uprawomocnienia się nakazu zapłaty (24 kwietnia 2004 roku), kwotę 5 069,75 złotych tytułem odsetek ustawowych od należności głównej w kwocie 5 795 złotych (liczonych od dnia 25 kwietnia 2004 roku jako dnia następnego po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty do dnia dokonanej zapłaty, tj. dnia 03 czerwca 2011 roku), kwotę 5 795 złotych tytułem należności głównej, kwotę 150,90 złotych tytułem kosztów procesu zasądzonych nakazem zapłaty i kwotę 187 złotych tytułem kosztów nadania klauzuli wykonalności na rzecz pozwanego J. K. w sprawie o sygn. akt VI GCo 300/16, a zatem łącznie kwotę 12 497,75 złotych i w żadnym zakresie nie było przedawnione, co znajduje potwierdzenie również w uzasadnieniu prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 13 marca 2018 roku (sygn. akt VI GC 1925/16). Powyższe więc oznacza, że z wpłaconej przez powoda kwoty 14 000 złotych, na poczet zobowiązania wynikającego z nakazu zapłaty z dnia 17 marca 2004 roku zaliczona została kwota 12 497,75 złotych, w konsekwencji czego w dalszej kolejności ustalić należało, w jakim zakresie pozostała część kwoty wpłaconej przez powoda – tj. kwota 1 502,25 złotych (14 000 złotych – 12 497,75 złotych) – powodowała wygaśnięcie zobowiązania wynikającego z nakazu zapłaty z dnia 06 grudnia 2004 roku mając również na uwadze podniesiony przez pozwanego w niniejszej sprawie zarzut przedawnienia.

W ocenie Sądu cała należność główna objęta nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04, tj. kwota 7 318,78 złotych oraz odsetki ustawowe od tej kwoty liczone za okres od dnia 14 listopada 2003 roku do dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty (czyli do dnia 08 stycznia 2005 roku) nie uległy jeszcze przedawnieniu. Do tych bowiem roszczeń znajdzie zastosowanie przepis art. 125 § 1 k.c. przewidujący dziesięcioletni termin ich przedawnienia, który w dniu złożenia pozwu w niniejszej sprawie (27 września 2016 roku) jeszcze nie upłynął, z uwagi na przerwę biegu terminu przedawnienia spowodowaną wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, wszczęciem postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie przedmiotowego tytułu w sprawie o sygn. akt Km 1039/05 (zakończonego w dniu 13 września 2007 roku), a następnie przerwę spowodowaną uznaniem długu – wpłatą pozwanego w dniu 03 czerwca 2011 roku oraz kolejną przerwę biegu terminu przedawnienia spowodowaną wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności złożonym w dniu 28 kwietnia 2016 roku i następnie wszczęciem w dniu 29 sierpnia 2016 roku postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie o sygn. akt Km 1941/16, przy czym przerwa biegu terminu przedawnienia trwa nadal, gdyż postępowanie to nie zostało zakończone.

Odnośnie pozostałych odsetek ustawowych zasądzonych nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04, to wskazać należy, że odsetki należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się orzeczenia, tj. począwszy od dnia 09 stycznia 2005 roku, podlegają trzyletniemu terminowi przedawnienia zgodnie z ogólną zasadą określoną w art. 118 k.c. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt I CSK 197/13).

Sąd zważył jednak, że bieg powyższego terminu został przerwany wszczęciem postępowania egzekucyjnego w 2005 roku prowadzonego na podstawie przedmiotowego tytułu w sprawie o sygn. akt Km 1039/05 i rozpoczął się na nowo od dnia następnego po zakończeniu tego postępowania, tj. od dnia 14 września 2007 roku. Następnie bieg tego terminu został ponownie przerwany wpłatą pozwanego w dniu 03 czerwca 2011 roku i biegł dalej na nowo od dnia 04 czerwca 2011 roku.

W związku z tym, że kolejną czynnością przerywającą bieg terminu przedawnienia było wszczęcie w dniu 28 kwietnia 2016 roku postępowania w sprawie o sygn. akt VI GCo 299/16 uznać należy, iż przedawnieniu uległy odsetki ustawowe liczone za okres od dnia 14 września 2007 roku do dnia 02 czerwca 2008 roku oraz za okres 04 czerwca 2011 roku do dnia 27 kwietnia 2013 roku.

W ocenie Sądu na wierzytelność pozwanego wynikającą z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 składają się:

- kwota 7 318,78 złotych tytułem należności głównej,

- kwota 1 036,56 złotych tytułem odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 14 listopada 2003 roku do dnia 08 stycznia 2005 roku,
- kwota 2 366,82 złotych tytułem odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 09 stycznia 2005 roku do dnia 13 września 2007 roku,
- kwota 606,46 złotych tytułem odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 14 września 2007 roku do dnia 02 czerwca 2008 roku – przedawnione,
- kwota 2 798,28 złotych tytułem odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 03 czerwca 2008 roku do dnia 03 czerwca 2011 roku,
- kwota 1 809,04 złotych tytułem odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 04 czerwca 2011 roku do dnia 27 kwietnia 2013 roku – przedawnione,
- dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od należności głównej za okres od dnia 29 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty (do dnia wyrokowania wynoszą kwotę 3 917,75 złotych),
- kwota 166,40 złotych tytułem kosztów procesu wynikających z nakazu zapłaty,
- kwota 192,30 złotych tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt II Km 1039/05,
- kwota 187 złotych tytułem kosztów postępowania klauzulowego w sprawie o sygn. akt VI GCo 299/16.

Mając na uwadze treść art. 451 k.c. w ocenie Sądu zapłata przez powoda kwoty 14 000 złotych w dniu 03 czerwca 2011 roku, z czego kwota 12 497,75 złotych spowodowała wygaśnięcie w całości zobowiązania powoda wynikającego z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 marca 2004 roku, skutkuje wygaśnięciem zobowiązania powoda wynikającego z nakazu zapłaty w postępowaniu z dnia 06 grudnia 2004 roku w zakresie pozostałej kwoty, tj. 1 502,25 złotych, co obejmuje: kwotę **166,40** złotych tytułem kosztów procesu wynikających z nakazu zapłaty, kwotę **192,30** złotych tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt II Km 1039/05, kwotę **187** złotych tytułem kosztów postępowania klauzulowego w sprawie o sygn. akt VI GCo 299/16 oraz kwotę **956,55** złotych tytułem części odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 14 listopada 2003 roku do dnia 08 stycznia 2005 roku w łącznej kwocie 1 036,56 złotych.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 118 k.c. w zw. z art. 125 § 1 k.c. i art. 123 § 1 pkt 1 i 2 k.c. oraz art. 451 § 1 i § 3 k.c. pozbawiając tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2004 roku wydany w sprawie o sygn. akt VI GNc 7546/04 wykonalności w części, tj. odnośnie odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 14 września 2007 roku do dnia 02 czerwca 2008 roku oraz za okres od dnia 04 czerwca 2011 roku do dnia 27 kwietnia 2013 roku (z uwagi na ich przedawnienie) oraz z uwagi na wygaśnięcie zobowiązania – odnośnie kwoty 956,55 złotych tytułem części odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 14 listopada 2003 roku do dnia 08 stycznia 2005 roku w łącznej kwocie 1 036,56 złotych, a także odnośnie kosztów procesu wynikających z nakazu zapłaty, odnośnie kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt II Km 1039/05 i odnośnie kosztów postępowania klauzulowego w sprawie o sygn. akt VI GCo 299/16.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił dalej idące powództwo na podstawie wyżej wymienionych przepisów stosowanych w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

O kosztach postępowania jak w punkcie III wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.

Powód J. R. (1) wygrał proces w 19,49% (zobowiązanie powoda wobec pozwanego na dzień orzekania wynosiło 20 098,92 złotych (jako że pozwany domagał się pozbawienia wykonalności w całości), zaś Sąd pozbawił wykonalności

tytuł wykonawczy w zakresie kwoty 1 502,25 złotych oraz przedawnionych odsetek ustawowych w łącznej kwocie 2 415,50 złotych, co stanowiło łącznie 19,49% żądania pozwu), pozwany zaś wygrał proces w 80,51%.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły kwotę 6 979 złotych (opłata sądowa od pozwu – 801 złotych, koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 4 817 złotych, opłata sądowa od zażalenia – 161 złotych, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym – 1 200 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 6 017 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 4 800 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym – 1 200 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 360,21 złotych (19,51% z kwoty 6 979 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 4 844,29 złotych (80,51% z kwoty 6 017 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód powinien zwrócić pozwanemu kwotę 3 484,08 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 02 listopada 2018 roku